

**No puc dar-me enteniments
La paraula és un gest**

Jordi Güell

EDICIÓ DE L'AUTOR

És quant soc sol que hem sé
tingut per un sentir aquella presència,
que no és sinó infinit en mi.

I veig clar extingir-se breu enllà
el camí envellit amb passes,
que el dolor tingué per gest.

I és tant certer el teu rostre;
que el firmament al temps atrapa ací
per dar-me clar el silenci tot.

I creix un dia immens en mi.
De tu ple amb una besada al cel nascuda.
Mar d'on vinc a dar-te amor.

Lo meu batec és l'aigua que besares,
en donar per sembra el teu miratge en mi.
I el meu ser és de tu per sempre espill.